

ratorieteknikere, kemoteknikere, værkførere og varmemestre m. fl. samt forskellig undervisning af svende og mestre.

På grund af de teknologiske institutters *overvejende karakter af serviceorganer til varetagelse af konsultations- og forsøgsopgaver for håndværk og industri* er institutterne forblevet under handelsministeriets område, og der er mellem handelsministeriet og undervisningsministeriet truffet aftale om samarbejdet vedrørende de nævnte undervisninger.

I lovens kap. II er der givet regler for *statsstøtte* til konsulentvirksomhed inden for industri, håndværk, anlægsvirksomhed, transport, handel og omsætning i øvrigt. Det er fundet rigtigt at indarbejde disse regler i samme lov som reglerne om statstilskud til de teknologiske institutter, idet der består en naturlig forbindelse mellem den af institutterne udøvede servicevirksomhed og dele af den konsulenttjeneste, som omhandles i kap. II.

Ved fremsættelsen af lovforslaget påpegede *handelsministeren*, at de teknologiske institutter indtager en central placering som serviceorganer for håndværk og industri. „Institutterne har været i stadig vækst, idet de ikke mindst for de mindre virksomheder skaber muligheder for at omsætte forskningens landvindinger i praktisk arbejde. Nærværende lovforslag tilsigter imidlertid som anført ikke nogen ændring i statens forhold til de teknologiske institutter, idet der stort set kun er tale om en videreførelse af den hidtidige ordning.

Dette er derimod ikke tilfældet for så vidt angår den del af lovforslaget, der omfatter statstilskud til byerhvervenes konsulenttjeneste. Denne har . . . . . på mange områder bestået sin prøve, og staten har også tidligere bidraget til konsulenttjenesten, men der har ikke været etableret faste regler herfor. Der kan imidlertid ikke være tvivl om, at konsulenttjenestens betydning fremover vil være voksende, og der er grund til at tro, at konsulenttjenesten inden for håndværk, industri, handel m. v. efterhånden vil få samme betydning, som landbrugets konsulentvirksomhed har haft for dansk landbrug gennem årene. Alt i alt mener jeg derfor, at vægtige grunde taler for, at man nu imødekommer det udbredte ønske hos erhvervsorganisationerne om at skabe en permanent ordning for byerhvervenes konsulenttjeneste.“

Lovforslaget henvistes efter 1. behandling til et udvalg, der i sin enstemmige betænkning skriver:

„Udvalget har holdt 5 møder og haft samråd med handelsministeren. Håndværksrådet har haft foretræde for udvalget.

Ministeren har over for udvalget udtalt, at de i lovforslagets kapitel I om de teknologiske institutter indeholdte bestemmelser i det store og hele er en videreførelse af den hidtil gældende lovgivning, som var knyttet sammen med lovgivningen om tekniske skoler og teknika. Kapitel I har ikke givet udvalget anledning til bemærkninger.